

– Minä saan ihan oman koiranpennun! Minttu riemuitsee. – Milloin pentu tulee? Minä en malta millään odottaa!

– Pennun täytyy kasvaa ensin sen oman äidin luona tarpeeksi isoksi, ennen kuin sen voi luovuttaa meille hoitoon, isä selittää. – Mutta sinun pentusi on jo tarpeeksi vanha, se tulee meille huomenna.

Kun mummo tuo pennun seuraavana päivänä, Minttu haluaisi ottaa sen heti syliinsä.
– Annetaan sen ensin vähän nuuskia paikkoja, jotta se tottuu uuden kodin hajuihin, mummo toppuuttelee Minttua ja laskee koirakassin lattialle.

Pentu katselee uteliaana ympärilleen ja kömpii varovasti kassista. Sitten se alkaa tutkia huonetta, nuuskii lattiaa ja Mintun varpaita, joita se yrittää vähän maistellakin, kunnes päätyy Pilkku-koiran eteen...

– Ui-i-ii, pentu pelästyy karvaista koirannaamaa ja pomppaa melkein metrin korkeudelle säikähdyksestä.

Pentu loikkaa vikkellästi sohvalle ja piiloutuu tyynyn taakse piiloon. Pilkulle tulee paha mieli, Minttu välittää vain uudesta koirasta, ja uusi koira puolestaan pelkää Pilkkua.

– Sinä olet minulle ihan yhtä rakas kuin ennenkin, Minttu lohduttaa Pilkkua. – Ja varmasti sinusta ja pennusta tulee hyvät kaverit.

Mummo neuvoo, miten pentua kannattaa kouluttaa. – Aina kun se tottelee sinua ja tekee jotain oikein, anna sille palkinnoksi namipala tästä laatikosta.